mahhakistakse, ehk kui halged weiksed mõak-
se, ehk tappetakse, ja nende lihhast süakse.
Surnud tõbbise loma nahhaga wiakse tõbbi
teise kohta, ja lähhäb laiemaks, ja innimes-
sed, kes tõbbist lihha sõwad, lähwad hai-
geks, ja sawad mitto kord hirmsa surma. —

2.
Soolast.

Sool on wägga tarwilinne asi, ja ilma
selleta ei sa ükski korda. Keigeennamiste
lähhäb temma neile tarwis, kes kangeste
tööd tewad, ja iggaüks teab, et ilma solata
lihha ehk kalla, ehk mu toit, ussinaste huk-
ka lähhäb. Sola prugib ka meie tallorah-
was oinmas maias rohkeste, ja pudub tem-
ma, siis on kitsas kä. Töteggia südda läh-
häb wessiseks, kui solast ei sa süa; sool kin-
nitab terwist ja puhhastab innimesse ihho.
Weiksid ja lambaid hoiab sool mitme sugu-
se haigusse eest, ja parrandab wahhest tas-
ked tõwwed. Sullatamisse, sepi keetmisse,
parkimisse ja mitme mu tö jures on tedda
wägga tarwis. Kaewud sawad temma läh-
bi puhhastud, ja soolwessi kustutab keige
parreminne tullokest, mis lahti sanud. Se
pärrast on ka sola palio ma-ilmas leida, ja
tänno olgokojal, kes sedda ni targaste seädnud!

Õppigem siis ka moistma, kust sola woe-
takse, ja kuida tedda walmistakse. Temma
on kolmesuggune: merres on tedda keikis pai-
kus; monne järwe ja hallika sees on tedda
ka rohkeste leida, ja siis on ka monned sured
mäed, kust tedda wälja kaewatakse. Teine
on nüüd hallika sool, teine merre sool
ja teine iälle nis nimmetakse kiwwi-solaks.
Hallika sool arwatakse roa walmistamisse
tarwis keigeparrem ollewad. Mitme made
sees, ise äranis Sakia maal, leitakse nisug u-
sed hallika-soned, kus sullatud sool sees on,
mis need soned, ma poues, kiwwi sola mäg-
gedest iäbbi miinnes, enneje kasa wotmud.